

L'IMPULS JOVE

Esteve Fortuny, la rauxa feta música

A Esteve Fortuny, se'l podrà mitificar o, segons els casos, tergiversar. EL TEMPS ha aconseguit una de les seves últimes entrevistes. Com a homenatge i en el record, aquest és el seu pensament, que no el seu testament, com a músic, com a nacionalista, com a jove, com a tot el que representa dins el grup més important de roc del nostre país.

—*¿Funciona bé la venda del darrer disc No volem ser?*

—De moment, sí; ens diuen que és el que està funcionant millor de tots els que hem fet fins ara. Amb aquest, ja n'hem fet deu.

—*La música de l'Elèctrica Dharma en directe guanya molt, ¿no?*

—A nosaltres, en directe, sempre ens ha passat el mateix, que és com ens trobem amb el nostre ambient. Perquè en directe ens adonem de la resposta de la gent. Això, amb un

«El que realment canvia a Catalunya és la joventut». Ho deia Esteve Fortuny en una de les entrevistes que va gravar poc abans de morir. EL TEMPS recupera, ací, part de la seua manera d'entendre les coses, d'entendre la música, el seu treball i el seu públic.

Jordi Tudó

---

disc, no ho pots captar fins que no has sortit al carrer i et comenten que el disc està bé o tal peça o tal altra; en canvi, actuant en viu, ho veus directament i, llavors, estàs per tocar com-

pletament diferent que tancat en un estudi. Per això vam gravar així aquest últim disc, perquè trobàvem que feia falta.

—*L'any passat sembla que fou l'any revelació per a l'Elèctrica Dharma i el ressorgiment d'alguns grups nous, ¿a què obeeix tot això?*

—Jo no sé com els va als altres grups, amb això del públic, el que sí que et puc assegurar és que a nosaltres, des de fa un any i mig o dos, ens ha augmentat enormement, sorprenentment, en la majoria d'actuacions que hem fet.

Jo crec que podria ser perquè la gent d'ací a Catalunya, en general, desitja tenir grups propis, com els anglesos o els americans tenen els seus. Necessiten tenir grups propis amb qui es puguin identificar i que els sonin, a més, d'aquí, perquè si tenen un grup d'ací, de Barcelona o de Girona o d'on

sigui, i toquen en anglès o canten en castellà o sonen madrileny, no s'hi senten identificats. Potser —somriu— som l'únic grup que, a més de cantar en català, intentem donar-ho tot en directe i, també, diem clar que som... catalans i nacionalistes. Trobo que això influeix en el fet que la gent s'adoni que, de moment, és l'únic grup en què poden confiar.

—¿Com defineixes la música de l'Elèctrica Dharma, música popular amb gotes de roc o música roc barrejada amb música popular?

—Jo en diria música roc, pel concepte roc que s'entén com a música elèctrica amb una dosi d'adrenalina i de força. Diria que és música roc amb moltes gotes de la nostra visió particular, que és la música que ens surt així perquè som catalans. No parlaria de popular ni de sardana i de tot això que ens han dit moltes vegades.

—Amb la nova etapa que s'inicia amb Força Dharma! on hi ha més marxa i la música és més potent, ¿us assegureu més l'èxit fàcil?

—L'èxit rau en bastants coses, una de les quals és que nosaltres donem el cent per cent del que podem quan cantem davant el nostre públic, i bàsi-

cament, intentem fer-ho sempre en tots els llocs, sense fer diferències. D'altra banda, la gent necessita un grup seu, sentir-se'l seu, i també hi ha la nostra ideologia. Nosaltres no fem una cançó per comentar qualsevol cosa, intentem explicar una sèrie de situacions, que la gent sap que estan allà i que necessita de vegades que els diguin que no són els únics que pensen d'aquesta manera.

—No volem ser és o un crit a favor del desarmament, on perden Thatcher, Reagan i Gorbatxev.

—Sí, tots aquests, als quals en un altre disc també dedicarem unes paraules, els diem que són uns fills de... Suposo que es pot dir: uns fills de puta. Sí, aquesta gent ens tenen preocupats, fotuts. A part de tot el problema que passa a Catalunya, hi ha un problema també, immensament gros, general. Si aquesta gent no deixa que tots els països funcionin com els doni la gana funcionar i deixen de clavar-se en tot i intervenir, estarem sempre colonitzats i estarem sempre fets una pudor.

—No volem ser, porta el nom del disc i és cantada pels joves seguidors de la Dharma.

—En aquesta cançó hi ha el tema que ja tocàrem en una peça antiga, *Ball llunàtic*, i que ara ha passat per un procés de transformació en tots aquests anys. Un dia la gent s'hi va enganxar i n'hem canviat el títol.

—A les vostres actuacions de cada dia ve un personal molt jove. Molts d'aquests joves, quan van començar, tenien una edat minsa. ¿Creus que canvia alguna cosa en el món d'aquesta nova joventut?

—Crec que el món polític no està canviant massa, canvia molt lentament i d'una manera que no és la que hauria de ser. Jo crec que la joventut veu que no els donen un paper a ells, que no els tenen en compte.

El que realment canvia a Catalunya, per sort, és la joventut. És una joventut amb ganes de rauxa i marxa com sempre, però que en aquests moments té una consciència del que està passant. Potser en les altres generacions no veien clar del tot el que estava passant i com els enganyaren. Crec que és una joventut molt positiva, com durant el maig francès; veu que passen unes coses i volen canviar-ne, però amb marxa, no asseguts plorant. Això és positiu. □

Vasauto, S.A.

El seu concessionari al centre de València

SEAT

**Sant Vicent, 190, baix
Tel. 341 66 22 - València**